

Mozes: *machtig type van Christus*

*Nu dan, indien Gij hun zonden vergeven zult! doch zo niet,
zo delg mij nu uit Uw boek, hetwelk Gij geschreven hebt.*

Exodus 32:32

Ad Leeuwenhage

Hebreeuwse woorden worden gelezen van rechts naar links en ook de daarbij behorende getalswaarden.
Alles in deze uitgave mag gekopieerd en gebruikt worden, als het is tot eer van de Heere Jezus Christus.

Mozes, machtig type van Christus!

Want:

Beiden zijn een uitdrukking van het “**Woord Gods**”;
Beiden leefden onder de Bedeling (= huishouding) der wet; maar...
Beiden leefden uit de genade Gods en uit geloof alleen;
Beiden hadden hun blik gericht op toekomstige dingen;
Beiden wisten dat de Bedeling der wet zeer tijdelijk was, namelijk...

Totdat het Zaad gekomen zou zijn (*Galaten 3:16*)!

Het wachten was op Hem, van Wie de wet getuigde.

Moze ocht door aanschouwelijk onderewijs getuigenis geven van Hem,
Die komen zou.

Lukas 24:25; 24:44; Johannes 6:46:

De HEERE Jezus Christus wist en geloofde, dat heel de wet getuigde van Hem alleen.

Heel de tabernakel bijvoorbeeld, is een type van Christus en Zijn lichaam, de gemeente.

Het is heel vervelend voor Mozes, dat zijn naam gekoppeld is aan een leven onder de wet, terwijl de Naam van de HEERE Jezus Christus staat voor een leven onder het Nieuwe Verbond der Genade.

De HEERE Jezus zegt ook:

Mattheüs 5:1 e.v.: Mozes zegt wel..., maar Ik zeg u...

Johannes 1:17: De wet is door Mozes gegeven, genade en waarheid is door Jezus Christus geworden.

Profetische en typologische betekenis van:

Exodus 3:2; Deuteronomium 33:16:

Sinai = sinie = 10.50.10.60 = 130 = doornig, doornachtig
de heerschappij van de wet
(= de doornenkroon)
veroordeelde de HEERE Jezus Christus
dan ook tot de kruisdood

Woestijn Sin = sin = 50.10.60 = doornachtig, kleiachtig

Brandende braamstruik = senah = doornig, braambos

U ziet de duidelijke samenhang tussen Sin, Senah en Sinai.

Brandende braamstruik = senah = type van het volk Israël, wat de wet ontving bij de Sinai en de HEERE woonde in het midden van hen

Toen de HEERE kwam kijken of zij vruchtbaar was voor Hem, zette zij al haar stekels op en dit kostte Hem het leven.

Deuteronomium 4:24; Jeremia 33:11 en 15:

De HEERE woonde eertijds in het midden van deze braamstruik.

In het midden van Zijn volk Israël, later het Joodse volk.

De HEERE is een verterend vuur. Hij is een ijverig (jaloers) God.

Maar Zijn vuur, binnen dit volk was tot reiniging, heiliging, loutering.

Daarom verbrandde de braamstruik niet.

Mozes = מֹשֶׁה = 5.300.40 = Mosheh = type van de HEERE Jezus Christus

= Hebreeuws: uit het water (= type van de dood) getrokken

= Egyptisch: zoon (Rameses = Ra-Mozes = Zoon van Ra)

= *Deuteronomium 18:15 en 18; Handelingen 3:22*

Ik zal een profeet verwekken gelijk Mozes, en naar Hem zult gijlieden horen

= werd geboren toen het volk Israël verdrukt werd door Egypte
(*Exodus 1:13 e.v.*)

de HEERE Jezus werd geboren toen het Joodse volk verdrukt werd door Rome

= schoon van aanzien (*Exodus 2:2; Handelingen 7:20; Hebreëen 11:23*)

de HEERE Jezus Christus is de Schoonste boven 10.000

Hij is schoner dan alle mensen

= geboren in de tijd van de kindermoord in Egypte (*Exodus 2*)

De HEERE Jezus werd geboren in de tijd van de kindermoord in Bethlehem (*Mattheüs 2*)

= wettige zoon van Farao en erfgenaam van de troon over Egypte
(*Hebreëen 11:24*)

De HEERE Jezus is de wettige zoon en erfgenaam van Jozef
(*Lukas 3:23*)

= beiden zijn kroonprinsen, maar zij verkiezen liever te lijden met Gods volk

= beiden hebben dus grote liefde voor hun volk

- = beiden worden bij hun eerste komst door het volk verworpen
(*Exodus 2:14; 4:31*)
beiden worden bij hun 2e komst aanvaard
(*Johannes 19:6; Zacharia 12:10*)
- = beiden verlost hun volk en daarmee verlost zij eigenlijk ook alle andere volkeren, door de tegenstander te verslaan
(de Egyptenaar, Satan en de dood)
- = beiden ontmoetten zij, nadat zij door hun volk verworpen zijn, een vrouw (danwel hun eigen vrouw) bij de waterput
(*Exodus 2:15; Johannes 4:7*)
- = beiden zijn zij herder (*Exodus 3:1; Johannes 10:11 e.v.*)
- = beiden zijn door God gezonden om het volk te zoeken, te leiden, te redden (*Exodus 3:10; Lukas 19:10*)
- = Mozes zegt en doet alles wat hij van Jehovah moet doen en moet spreken (*Exodus 4:12*)
de HEERE Jezus spreekt alleen de Woorden Zijns Vaders en Hij doet alleen de werken Zijns Vaders (*Johannes 5:19*)
- = Mozes vraag om tekenen en wonderen, want anders zullen ze hem niet geloven
de HEERE Jezus deed alleen tekenen en wonderen, die Hij de Vader zag doen
- = van beiden wordt hun gezag betwist (*Numeri 16:3; Mattheüs 21:23*)
- = het volk wordt in Mozes gedoopt en vereenzelvigd met Mozes
(*1 Korinthe 10:1 en 2*)
Gelovigen in Christus zijn gedoopt in Christus; wij zijn vereenzelvigd met Zijn dood, opstanding en hemelvaart (*Romeinen 6:3 e.v.*)
- = Mozes is hoofd over het volk en heeft leiderschap over het volk
Christus Jezus onze HEERE is nu Hoofd van Zijn gemeente en straks over "het al"
- = beiden pleiten voor hun volk (*Exodus 5:22; 8:12; 4:15; Romeinen 8*)
- = Mozes is getrouw over het Huis van God(*Hebreeën 3:2 e.v.*)
Christus is getrouw over Zijn eigen Huis, de gemeente
- = beiden zijn zachtmoedig en nederig van hart

- = Mozes is priester (uit de stam Levi)
- maar ook is hij koning in Jeschurun (= Israël; *Deuteronomium* 33:5)
- Jeschurun = de rechtvaardige
- Christus = Hogepriester, niet naar de Orde van Levi, maar naar Mechizedek (*Hebreeën* 3:1 e.v.)
- = Koning der Gerechtigheid
- = Rechtvaardige Koning
- = Hogepriester van de allerhoogste God
- = Koning van Salem, namelijk de Vredevorst

Mozes is dus een type, een plaatje, een afschijnsel, een uitbeelding van onze HEERE Jezus Christus. Mozes wordt door God geroepen, maar door Mozes wordt ook het hele volk geroepen.

Christus wordt geroepen, maar daarmee wordt heel Zijn lichaam geroepen tot dienst aan God. (*Hebreeën* 10:5-10)

Als de verlossing aanstaande is, moet Mozes tot farao zeggen:

***Exodus* 5:1-3:**

De HEERE wil dat Zijn volk Hem dient en offert, namelijk Hem feest houdt in de woestijn.

Exodus 5:2:

Maar farao, hier een type van de overste dezer wereld, de mensenkinderenmoordenaar van den beginne, zegt: "Wie is Jehovah dan wel?".

Exodus 7:14; 8:1:

De HEERE zegt door de mond van Mozes opnieuw tot farao:
"Laat Mijn volk trekken, dat het Mij diene in de woestijn".

Exodus 8:25:

Het antwoord van farao is:

"Als je zonodig wilt offeren, dient jullie HEERE in dit land, namelijk in deze wereld, **want ik wil in ieder geval niet**, dat jullie "**uitgaan buiten de legerplaats**".

Exodus 8:28:

Vervolgens zegt farao: "Vooruit dan maar, ik zal je laten gaan. Offer uw God in de woestijn, maar ga niet te ver. Dient Hem niet te fanatiek en niet te overdreven, maar bidt wel tegelijk voor mij en voor deze wereld".

Exodus 10:7-11:

Dan zegt farao: "En met wie denk je allemaal de woestijn in te willen gaan? Alleen de mannen mogen gaan, maar jullie kinderen en het vee blijven in deze wereld".

Exodus 10:24-26:

Vervolgens zegt farao: "Nu, ga dan maar, neem jullie kinderen mee, maar al jullie vee blijft hier". Dan kun je ook jezelf niet offeren aan de HEERE. Dan kun je jezelf niet offeren aan God. De weg van **dood en opstanding** hoeft niet centraal te staan in je denken. Laat je bezittingen maar hier, dan heb je toch nog altijd een achterdeurtje in de wereld".

Farao dus : is hier een type is van satan

: de (kinder)moordenaar van den beginne

: en als opponent van de levende God durft nog hij te vragen:

: "Wie is Jahweh dan wel?"

Nu, niets duivels is de mens vreemd, en dus ook de gedachten van de duivel niet. Ook de mens verzet zich er in allerlei toonaarden tegen, zichzelf aan de HEERE te geven en de tragiek is dat dit ook bij vele Christenen het geval is.

Waarom zou je de **dood en opstanding** van Christus zo centraal in je leven en in **geheel je denken** stellen?

Waarom zou je **buiten de legerplaats gaan**, als je de HEERE toch ook in de wereld kunt dienen?

Waarom zou ik heel mijn bezit in de hand van de HEERE leggen, want ik hou liever een achterdeurtje open naar de wereld.

Waarom zou ik mijn hele hebben en houden opgeven daarvoor?

Ik kan niet geloven dat de HEERE dit van mij zou willen!

Zo wreed zal Hij toch niet zijn?

Dit klinkt allemaal vroom, maar het zijn de woorden en dus de gedachten van de duivel. We zouden juist wèl met Christus **uitgaan buiten de legerplaats** en met Christus smaadheid dragen.

We zijn namelijk door Hem verlost en we zouden ons leven (wat we door wedergeboorte en uit Zijn genade ontvangen hebben) nu ook aan Hem toevertrouwen.

We zouden onszelf in Zijn dienst stellen.

We zouden ons er bewust van zijn, dat we Zijn dienstknechten zijn, die (net zoals de HEERE Jezus) zullen zeggen: wat wilt Gij dat ik doen zal?
: niet mijn wil, maar Uw wil geschiede.

Je zult toch een keer afscheid moeten nemen van deze wereld.
Dus daarom zouden wij (zolang we hier nog in het vlees zijn) wandelen naar de wil van God en tot heerlijkheid des Vaders.
Want als wij alleen willen wandelen tot heerlijkheid van onszelf en naar onze eigen wil, dan kan dit nare consequenties hebben.

Want:

De zonen die in Egypte blijven (typologisch: het van deze wereld verwachten en deze wereld ten dienste staan), die zullen sterven.
Het is dus verstandiger en verre weg het beste, om deze wereld te verlaten en de HEERE te dienen, want alleen de zonen van Israël gaan er met de erfenis vandoor.

Het **feestvieren**, het **dienen** van, of het **offeren** aan de HEERE, lijken verschillende dingen te zijn, maar bij nader inzien gaat het om één en hetzelfde **feest**.
Het is feest, omdat we door de HEERE verlost zijn.
Het is feest, omdat wij de HEERE nu kunnen dienen, nadat wij onszelf aan Hem geofferd (geoffreerd) hebben.
Het is feest, wanneer wij onszelf aanbieden en ons leven Hem ter beschikking stellen = offeren.
Je kunt jezelf pas aan de HEERE offeren, op grond van geloof in het verlossingswerk van het Lam Gods, de HEERE Jezus Christus.
De HEERE welbehagelijk offeren kan, nadat men door, en in geloof de weg van dood en opstanding is gegaan.

Anders is men nog dood, in zonden en in misdaden.

De HEERE heeft niets aan **dode dingen**.
De HEERE zit ook niet om een stuk vlees verlegen.
De HEERE wil wel, dat wij onze nu levende lichamen (omdat wij de dood gepasseerd zijn in Christus) Hem ter beschikking stellen, tot een levende, heilige en Gode welriekende offerande. (*Romeinen 12:1 en 2*)
En als wij onszelf Gode opofferen, dan maakt de HEERE ons **vleselijk denken**, steeds meer gelijk aan Zijn **Geestelijk denken**.

Anders gezegd:

Ons vlees wordt dan steeds meer onderworpen aan **Zijn Geest**.

Wij zijn dan in staat om de HEERE te dienen, omdat Hij door Zijn Geest en door Zijn Woord, onze gewetens reinigt en heiligt en ons bekwaam maakt om dienaren te zijn van het Nieuwe Verbond des Vredes en der Genade.

Daarom hebben wij alle reden om feest te vieren! (1 Korinthe 5:7 en 8 e.v.)

Door middel van heel de tabernakel, door alle rituelen en alle offerdiensten in en bij de tabernakel, wordt deze dienst aan de HEERE aanschouwelijk en dus voor ons duidelijk gemaakt.

Terug naar Mozes en farao:

Uiteindelijk moet farao het volk Israël laten gaan, op grond van het “geslachte Paaslam”.

Er is immers verlossing tot stand gebracht, door de dood van de Eerstgeborene, waardoor alle eerstgeborenen van Egypte, en van de wereld, sterven.

Typologisch: Allen die geboren zijn in Adam sterven

omdat Eén stierf voor allen, en dus zijn zij allen gestorven

Het Paaslam:

een onschuldig, onbevlekt, volmaakt éénjarig Lam werd geslacht;

Zijn bloed (dat is Zijn leven) werd gestreken aan de deur;

Zo werd deze deur tot een levende Deur;

Zo werd Hij tot redding en verlossing voor allen die achter deze deur een schuilplaats zochten.

Als men dit niet deed, stierf men, zoals alle eerstgeborenen van Egypte stierven.

Typologisch stierven in die Ene, allen die van Adam afstammen.

Egypte is een type van de wereld en de Egyptenaren zijn een type van de bewoners daarvan, de gehele mensheid in Adam.

De geboorte uit Adam is voor alle mensen hun eerste geboorte.

De oude mens in Adam is dus eigenlijk de eerstgeboorne.

De HEERE Jezus stierf in de plaats van de gehele mensheid aan het kruis op Golgotha en daarmee is de gehele mensheid dus gestorven.

Alle eerstgeborenen zijn nu dood.

Door Zijn opstanding als de nieuwe Mens, de tweede en laatste Adam, de levende Deur, werd het begin van een Nieuwe Mensheid geschapen, waarvan Hij, de Christus, de Eerstgeborene en Erfgenaam is.

Iedereen kon en kan deel krijgen aan deze verlossing in Christus Jezus.

Iedereen kan door de Levende Deur die nieuwe wereld binnengaan.
De enige voorwaarde is: **geloof (vertrouwen) in God en Zijn Woord.**

Psalm 105:37:

Iedereen kon deel hebben aan de uittocht uit Egypte, want ten tijde van de uittocht was er niemand die ziek was.

Lichamelijke kwalen kunnen dus nooit een excuus zijn om **de verlossing** af te wijzen en niet uit de legerplaats de woestijn in te trekken.

Men zou de legerplaats verlaten en de HEERE volgen, dwars door de woestijn, op weg naar het beloofde land.

Als men geestelijk genezen, herrezen, opgestaan, heel gemaakt is, heeft men geen enkel excuus meer om in de legerplaats te blijven.

Deuteronomium 29:5:

In de 40 jaar van de woestijnreis waren kleding, noch schoenen versleten.
De HEERE voorziet zelfs ook in de materiële dingen.

Exodus 12:38:

Een probleem was wel, dat ook veel gemengd volk met Israël meetrok uit Egypte. Deze meelopers hebben het volk van God veel last bezorgd en dit is nog steeds zo.

Altijd maar murmuren over: gebrek aan water

water, als type van het Woord van God
: het verlangen naar de vleespotten van Egypte
: vermeende tekorten en over ziekten
: het Manna = het Brood des Levens
het Manna = type Gods Woord
altijd maar weer ditzelfde brood,
is er niet iets anders?
is er niets anders dan het Woord van God?
: waren we maar in Egypte gebleven!

Maar verlossing is geen op zichzelf staand doel!

Het gaat er niet zo zeer om of wij verlost zijn, maar of wij ook **als verlost en willen leven!**

Natuurlijk is vergeving, verlossing, behoudenis enz. noodzakelijk, maar het strekt veel meer tot eer en heerlijkheid van de HEERE, als wij in de praktijk

van alle dag uit deze door Christus verkregen verlossing, vergeving, genade enz. ook willen leven!

Daarbij zouden wij niet zien op onze omstandigheden in de woestijn, maar we zouden alleen zien op Hem, Die ons wil leiden, dwars dóór deze woestijn.

We zouden Hem navolgen in al Zijn voetstappen naar het Beloofde Land, opdat wij de door Hem beloofde erfenis in ontvangst kunnen nemen en daarbij zouden wij dus niet letten op hetgeen wij vinden dat wij tekort komen of tekort hebben.

Natuurlijk, als we ons er van bewust worden, dat we **verlosten** zijn en in deze wereld eigenlijk niet meer thuishoren, dan zullen we gegarandeerd aangevallen worden. (*Mattheüs 4*)

En altijd juist daar, waar wij het zwakst zijn. (*Deuteronomium 25:17 en 18*)

Waar wij gericht zijn op het vlees en ons vermoeien met de zaken die wij in Egypte, in de wereld, belangrijk vinden, dan zullen we door satan en zijn personeel met rust gelaten worden.

Daar waar we ons zorgen maken over de gang van zaken in de wereld en over ons eigen bestaantje en ons eigen leventje hier op aarde, verliezen we juist de directe gemeenschap met de HEERE.

We kunnen dan ook maar beter zonder murmureren en tegenspreken de “wolkkolom en vuurkolom”, danwel onze overste Leidsman en Voleinder des geloofs, achterna gaan.

De wolkkolom/ vuurkolom is een type van de Heilige Geest.

De wolkkolom/ vuurkolom is een type van de overste Leidsman en Voleinder des geloofs, en wij zien alleen op Hem, om Hem achterna te gaan.

In verband met het volk Israël was de wolkkolom/ vuurkolom er pas na haar verlossing uit Egypte en hij ging voor het volk uit om haar in het beloofde land Kanaän te brengen.

Toen het volk behouden in het land der belofte was aangekomen, was de wolkkolom/ vuurkolom er niet meer.

Nadat wij verlost zijn van onze zonden, hebben wij direct de Heilige Geest ontvangen. De Geest van Christus die ons leidt dwars door de woestijn naar ons hemels Vaderland. Daarbij wil de Geest van Christus ons leiden naar zonschap en erfenis. Wij zouden dit toelaten in ons aardse leven, want wanneer wij dan in ons hemels Vaderland zijn aangekomen, zullen wij zonen blijken te zijn.

Wolkkolom en vuurkolom als type van de Geest van Christus:

Johannes 14:16: De andere Trooster, opdat Hij (= de verborgen Christus) in u blijve in der eeuwigheid

Romeinen 8:14: Zijn Geest leidt ons tot Zoonschap

Psalms 119:105: Zijn Geest geeft Licht in de duisternis en is een lamp voor uw voet (*Nehemia 9:12*)

Psalms 99:7: Hij is bedekking, als schaduw, tegen de hitte des daags

Psalms 99:7: God spreekt vanuit de wolk
(op de Berg der verheerlijking; door Zijn Wolk der getuigen)

Exodus 14:20: Voor Israël gaf Hij licht, maar voor de Egyptenaren was Hij duisternis (*1 Korinte 2:14*)

Exodus 40:33 e.v.: Hij rustte op het Verzoendeksel en Hij daalde op de HEERE Jezus neer (*Mattheüs 3:16*)

Nehemia 9:19: Tijdens hun reis door de woestijn werd de wolkkolom nimmer weggenomen en tijdens onze reis blijft Hij en tot in der eeuwigheid

Joël 2: Hij zal andermaal nederdalen op een wedergeboren Israël (*Jesaja 4:6; Mattheüs 24:30*)

We hebben Zijn Woord = Geest, water, brood, Manna
Wij zijn op weg naar het hemels Kanaän
Want daar is onze woonstede!
Daar is ons thuis!

Manna:

Type van de HEERE Jezus Christus, Die het Woord, het Brood des Levens is:

Exodus 16:14 = voedsel voor een verlost volk

= dit is het brood, hetwelk de HEERE ulieden te eten gegeven heeft; dit is het Woord, dat de HEERE (aan)geboden heeft (:15 en 16)

= type van het geschreven Woord

= type van het vleesgeworden Woord
(= de HEERE Jezus Christus)

= Gods Woord is hemels voedsel en dus voor een hemels volk:
de gemeente

Johannes 6: Ik Ben het Brood des Levens

- = In dit geval was het aards voedsel, voor een aards volk
- = Manna betekent "Wat is het?"
- Ook over de HEERE Jezus vroeg men "Wie is toch Deze?"
- = Ook Hij kwam uit de hemel, zoals het Manna
(*Johannes 1; Johannes 3; Filippenzen 2*)
- = Geen aards product of uit Egypte, of uit het menselijk brein
- = zeker 2 miljoen mensen (en daarna nog meer) hebben 40 jaar lang dit Manna gegeten
- Men schat 300 treinwagons ervan lag per dag op de grond
- = Het lag alleen daar, waar het volk van God zich bevond
- = Het lag zo voor het grijpen
- = Maar omdat het voor het grijpen ligt is de verantwoording des te groter
- = Rond ding (:14) = één geheel, in harmonie met zichzelf
- Volledig en volmaakt, men zou er dus niets aan toe te voegen
- Spreekt over eeuwige dingen (= rond)
- = Het is klein en gering = Christus wordt veracht in de wereld
- = Wit = de reinheid, smetteloosheid en zondeloosheid van de HEERE Jezus
- = Smaakt als honing = de uitbeelding van vaste, hemelse spijs
- Zoet voor hemelse dingen, maar bitter voor de buik (oude mens)
- = Dagelijks moet men het zelf verzamelen
- Net zoals het aardse voedsel
- = Het lag op de grond als dauw = type van de Heilige Geest
- Uitbeelding van Geestelijk voedsel (*1 Korinthe 10:3*)
- Geestelijk water = Woord en Leven van de Vernederde
- = Het Woord vernederde Zich, ten behoeve van ons
- = In een knielende, dus aanbeddende houding zou men het Manna verzamelen
- Uitbeelding van geloof en onderwerping aan Gods Woord
- = De verzamelde "maat" is 1 gomer (= maat, norm)
- Gods Woord is de norm

Die ene gomer is zowel voor een kleine, als voor een grote eter **genoeg**.
En natuurlijk, kleine kinderen eten minder dan een volwassene.

Maar typologisch:

Velen nemen het Woord van God mondjesmaat tot zich, omdat ze niet volwassen willen worden en dus liever kind blijven in het geloof.

Men wil niet de consequenties dragen, die het Woord nu eenmaal met Zich meebrengt.

Velen zeggen dan ook, als ze elke dag het Brood des Levens voorgezet krijgen: "**Het zit me tot hier**". Ik moet er bijna van overgeven.

Van het verzamelde Manna mocht niets overblijven voor de volgende dag. Zo kon dit Manna niet tot zuurdesem worden, maar zou het Manna in "**elke dag nieuw**" zijn.

Ook wij zouden geen deel meer hebben aan het brood van de vorige dag (= het Woord der wet).

Ook wij zouden geen deel meer hebben aan het brood (= leven) van de oude schepping.

Want het Brood des Levens (= Christus) zou voor ons niet zijn tot overleving; maar zou in ons zijn tot dagelijkse beleving.

De Schrift geeft verschillende betekenissen aan zuurdesem:

Zuurdesem : der **Herodianen**:

Ezau, de oude mens, is koning (*Markus 8:15*)

: der **Farizeeën**

leringen en werken der wet (*Mattheüs 16:11 en 12*)

: der **Sadduceeën**

er is geen opstanding uit de dood (*Mattheüs 16:11 en 12*)

: geveinsdheid door een leven onder de wet (*Lukas 12:1*)

: der kwaadheid en der boosheid (*1 Korinthe 5:8*)

: een weinig ervan doorzuurt het hele brood (*1 Korinthe 5:6-8*)

: opzwellen, opgeblazen zijn, verheffing, hoogmoed

(*Psalm 71:4; 73:21; Hosea 7:4*)

Water:

Type van de HEERE Jezus Christus, Die het Woord en het Brood des Levens is:

Exodus 17:4 e.v.:

Israël murmureerde omdat er geen water voorhanden was.

De HEERE zei tot Mozes dat hij daarom op de rots (= tsoer = 200.6.90) moest slaan en er kwam water uit die rots.

De allereerste keer moest de rots dus geslagen worden.

Deze rots wijst naar de HEERE Jezus Christus, de Geslagene en Verachte.

Jesaja 53:3-5

Hij leed en stierf in onze plaarsen door Zijn striemen is ons genezing geworden. Want nadat Hij geslagen was, kwam er leven (water uit de Rots). Na Zijn dood en in Zijn opstanding heeft Hij eeuwig Leven aan het Licht gebracht.

Johannes 4:14; 1 Korinthe 10:1-4:

Hij is de Rots die nimmermeer wankelt.
Christus is onze Rotssteen.

Numeri 20:10 e.v.:

Het volk had opnieuw dorst.

De HEERE zei tot Mozes, dat hij nu tot de Steenrots zou spreken, want ook de Steenrots zou water voortbrengen.

Nadat de Rotssteen (HEERE Jezus) geslagen werd en nieuw leven had voortgebracht, zou men nu aan de Steenrots (= Christus) vragen om dat nieuwe leven ook te kunnen leven en beleven. Men zou tot de Steenrots (= Sela = 70.30.60 = de Verhoogde en Verheerlijkte) spreken.

Door typologisch de verhoogde en verheerlijkte Christus opnieuw te slaan, verbreekt Mozes min of meer de typologische betekenis van de Steenrots. Vanwege deze ongehoorzaamheid mag Mozes het volk Israël niet in het beloofde land Kanaän brengen.

Mozes had hen toch niet het land Kanaän in kunnen en mogen brengen, want als we het over de naam "**Mozes**" hebben, dan denken we direct ook aan de "**wet**" en er is **alleen** rechtvaardiging mogelijk, **buiten de werken der wet om**. Men kan alleen het Land Kanaän, het Beloofde Land, binnengaan, **op grond van geloof**.

U begrijpt dat Mozes een type is van het volk Israël, en van het latere Joodse volk, wat, ook nadat de HEERE Jezus geslagen, gekruisigd en gedood was, de opgestane HEERE Jezus Christus opnieuw verworpen heeft.

Dat dezen ze door Zijn dienstknechten te slaan, te kruisigen en te doden. Vanwege haar **ongehoorzaamheid en ongeloof**, kan en mag het volk Israël, het Joodse volk, nog steeds niet het beloofde hemelse Land Kanaän ingaan.

En wat Mozes aangaat:

Mozes kon toen niet het beloofde land Kanaän ingaan, maar de HEERE heeft voor Mozes een beter, het hemels vaderland weggelegd.

Mozes zal, samen met Elia, halverwege de 70e jaarweek van Daniël gecompleteerd worden aan de gemeente, het Lichaam van Christus met haar hemelse roeping, bestemming en positie.

De slang:

Type van de Christus, Die het Woord, het Brood des Levens en het Levende Water is.

Numeri 25:5 e.v.; Johannes 3:14 e.v.:

De slang = nagash = 300.8.50 = 358

Christus = massiach = 8.10.300.40 = 358

Koperen = nagosheth = 400.300.8.50 = 758

Numeri 21:8 en 9:

En de HEERE zeide tot Mozes: maak u een **vrige slang**, en stel ze op een stang; en het zal geschieden, dat al wie gebeten is, als hij haar aanziet, zo zal hij leven. En Mozes maakte een **koperen slang**, en stelde ze op een stang; en het geschiedde, als een slang iemand beet, zo zag hij de koperen slang aan, en hij bleef levend.

Vurige = seraph = 80.200.300 = **580**

= spreekt over de heerlijkheid van Christus

Vurige slang = hiermee wordt gezegd dat het om de geestelijke betekenis gaat van die vurige slangen op de grond (*Numeri 21:6*) en van deze vurige en uitermate verhoogde Slang op een Banier

De mensheid is gebeten door “de **oude vrige (= geestelijke) slang**”.

Wij zijn vergiftigd door zijn dodelijke beet en hij bijt nog steeds.

Zijn gif is de zonde, een ongeneselijke en dodelijke ziekte.

Deze oude **vrige slang** maakt gebruik van nog andere **vrige slangen**.

Hij gebruikt namelijk mensen, die met vurige en dus met geestelijke leringen komen. De meest dodelijke lering is de wet en de werken der wet, als godsdienstige leefregel, waarbij alsnog een appèl gedaan wordt op het eigen kunnen en op het eigen vermogen van de uit het diensthuis verlost mens in Christus Jezus.

Johannes 3:14:

Maar wij, die door geloof en door genade uit het diensthuis der slavernij verlost zijn, zouden in geloof en in afhankelijkheid opzien naar deze Vurige en uitermate Verhoogde en verzoenende (= koperen) Slang, om beter te worden = gezond te leven.

Dit wil niet zeggen dat we dan niet meer gebeten worden, want het serpent probeert ons, met gebruikmaking van andere serpentes, nog steeds te bijten en te vergiftigen met valse geestelijke leringen. Wij zouden echter niet naar deze serpentes luisteren, maar ze gewoon negeren.

Hebreeën 12:2:

Wij zien namelijk omhoog, naar onze Hogepriester en overste Leidsman en Voleinder des geloofs.

Het Gouden Kalf

Type van Christus Jezus, Die het Woord Gods, het Brood des Levens, het Levende Water en de Verhoogde Slang is.

Exodus 32 en 33:

Mozes was op de berg Horeb (= Sinäi)
en hij was daar 40 dagen (= 7+33)

Het volk Israël wist wel dat Mozes weg was, maar zij wist niet voor hoe lang. Mozes bleef langer weg dan het volk Israël verwacht had.

Het volk Israël rekende eigenlijk niet meer op zijn wederkomst en zij raakte in verval.

Ook de HEERE Jezus Christus blijft voor vele gelovigen veel langer weg dan zij gedacht en gehoopt hadden en ook vele gelovigen in Christus raken in verval.

Sindsdien heeft men bedacht, dat men het Koninkrijk dan maar zelf gestalte moet geven, opdat het door eigen inspanning een betere wereld zal worden.

Al het kwaad moet worden uitgebannen door middel van vredesmissies, stille tochten, milieubeheersing, het dichten van gaten in de ozonlaag, rokers moeten worden berecht als misdadigers enz.

En terug naar Mozes:

Mozes sprak niet meer tot het volk, want Mozes was verdwenen.

Aangezien God via Mozes tot het volk Israël sprak, was God er blijkbaar ook niet meer.

Israël wilde daarom een **“zienlijke god”**, zoals alle andere volkeren.

Je moet toch met de andere wereldgodsdiensten mee kunnen doen, nietwaar?

De oppergod van Egypte was in die dagen de stier, Apis.

Nadat ze de stier van Egypte verlaten hadden, maakten zij er in de woestijn een oecumenische godsdienst van en aanbaden ze de jonge stier, het Gouden Kalf.

Exodus 32:5:

Zij beweerden hiermee dat zij daarmee de HEERE een feest vierden, maar de HEERE een feest vieren is alleen mogelijk onder het Nieuwe Verbond.

De variant van een Christen:

“De HEERE blijft zo lang weg. Hij zal wel dood zijn”. (2 Petrus 3)

Spotters zeggen: “Als er dan een God is die rechtvaardig oordeelt, waar blijft dan de belofte van Zijn paroussia = lichamelijke aanwezigheid?”

Als God dan niets doet, dan zullen we er zelf wel een éénheid van maken.

Alle godsdiensten zijn toch bijna hetzelfde, ze kunnen wel op één hoop.

Er is toch maar één God en God wil blijkbaar dat wij er een betere wereld van maken. Dan zal er vast feest gevierd worden in de hemel over onze prestaties op aarde.

Terug naar Mozes:

Wanneer Mozes van de berg Sinai naar beneden komt, ziet hij het Gouden Kalf en daarom gooit hij de twee stenen tafelen (= eben = 50.2.1) stuk.

Het Gouden Kalf is namelijk een type van de uit de dood opgestande HEE-RE Jezus Christus en de typologische betekenis van het stukgooien van de twee stenen tafelen is dan ook de uitbeelding van het einde van de wet, en daarmee het einde van de Bedeling der Wet. Het Gouden Kalf werd vermalen en gestrooid op het water, dat men moest opdrinken.

Na de opstanding van Christus (het Gouden Kalf is immers een nieuwe jonge versie van de Stier, de oorsprong der oude schepping) wordt het Woord niet meer op twee stenen tafelen geschreven, maar is het Woord,

op grond van geloof, in onze vlezigen harten geschreven door de inwoning van de Heilige Geest. Je zou het Het Woord van God opdrukken, opdat het zou zijn: Christus (= het Gouden Kalf) in je, de Hoop der heerlijkheid. (*Kolossenzen 1:27*)

Zoals toen bij de gebeurtenis met het Gouden Kalf is de mens nog steeds bezig om zichzelf een "godsbeeld" voor te stellen en te maken.

Zelf een beeld of voorstelling maken van hoe God is en hoe Hij er uit moet zien. Daarna denkt men dan controle over Hem te hebben, en geeft men Hem zelf een plaats en positie, daar, waar het het beste uitkomt. (Zoals men een afgodsbeeld neerzet waar men dat zelf wil.)

Maar dit is niet wat de mens zou doen.

God heeft namelijk Zichzelf een Beeld gemaakt in de Persoon van de HEERE Jezus Christus.

Hebreeën 1:3; Romeinen 8:29; Kolossenzen 1:15:

Hij is het uitgedrukte Beeld van Gods Zelfstandigheid en Hij draagt alle dingen door het Woord Zijner Kracht, nadat Hij de reinigmaking onzer zonden door Zichzelf teweeg gebracht heeft, en is gezeten aan de rechterhand der Majesteit in de hoogste hemelen.

Overigens:

Hoewel het volk Israël door het tevoorschijn roepen van het Gouden Kalf afgoderij bedreef, was het toch in overeenstemming met Gods wil en met Gods plan, dat de Christus (van Wie het Gouden Kalf een type is) tevoorschijn geroepen zou worden uit de dood. Niet door mensenhanden, maar door de roepstem van God Zelf.

Aäron zegt later tegen Mozes:

"Het volk Israël leverde haar oorversieringen bij mij in en ik gooide de oorversieringen van het volk in het vuur, en zie, daar kwam zomaar dit Gouden Kalf tevoorschijn."

Eerst nog even iets over de betekenis van de stier en het kalf:

Het Oude Testament is geschreven in het Hebreeuws en de eerste letter van het Hebreeuwse alfabet is de aleph.

Aleph = eersteling, kop van de stier, hoofd van de kudde
= eerste, voorste, voortrekker, koploper

Dus:

De aleph is de kop van de stier en is ook de koploper van het Hebreeuwse alfabet. Als de aleph de kop van de stier is, dan is het alfabet in z'n geheel dus de stier. De stier is het symbool voor "**kracht, leven en vruchtbaarheid**". Gods Woord, de oorsprong van alle vruchtbaarheid en levenskracht. Gods Woord, en dus het **Oude Testament** is op symbolische wijze de Stier.

Het Gouden Kalf is op symbolische wijze het Woord van God van het Nieuwe Testament.

Het Gouden Kalf spreekt over de vruchtbaarheid en Levenskracht van het Woord van God onder het Nieuwe Verbond der Genade, door de opstanding van de jonge nieuwe God, Christus Jezus onze HEERE.

De nieuwe generatie van de oude Stier, is het jonge Gouden Kalf, de uitbeelding van de uit de dood opgewekte Christus, Die het Eeuwig blijvende Woord van God is.

Deze nu nog steeds verborgen Christus, Die wij al bijna 2000 jaar verwachten, heeft nu reeds woning in ons gemaakt.

Kolossenzen 1:27:

De verheerlijkte Christus in u, de Hoop der heerlijkheid.

Daarom ook moest dit Gouden Kalf worden vermalen en met water vermengd worden, want Christus is immers de inhoud van het water (= Gods Woord)?

En dit Gouden Water moest door het volk opgedronken worden.

Uitbeelding van hoe onder het Nieuwe Testament, de Levende en uit de dood opgestane HEERE Jezus Christus in ons binnenste zou zijn.

Exodus 32:28:

Op deze dag (waar Mozes als het ware de wet in het hart van het Gouden Kalf verborg) kwamen er 3000 mensen om.

Handelingen 2:41

Maar op de Pinksterdag, toen 3000 mensen het Woord der Genade Gods over de opgestane en verheerlijkte Christus in geloof aanvaardden, ontvingen deze 3000 mensen de Heilige Geest van Christus.

Door het in zich ontvangen van **het nieuwe leven van Christus**, verklaarden zij dat zij naar de **oude mens in Adam gestorven** waren.

Exodus 32:10-12; 30-33:

Het zou voor het volk Israël catastrofaal geweest zijn, als zij geen voorbidder hadden gehad.

Jesaja 59:16; Johannes 13; Romeinen 8; Efeze 5; de hele Hebreënbrief:

Het zou voor ons (als gelovigen in Christus) catastrofaal zijn, als de HEERE niet Zelf de functie van Voorbidder en Hogepriester zou bekleden, ten behoeve van ons, Zijn lichaam, de gemeente.

Genesis 47:11:

Jozef krijgt voor de zonen van Jakob een grondgebied aangewezen, namelijk Rameses, het beste en meest vruchtbare gedeelte van Egypte. (Het land Gosen)

Exodus 1:

Toen Egypte zag dat de zonen van Jacob vermeerderd waren tot een volk, Israël, en zij tot een groter aantal werden dan de Egyptenaren, werd het volk Israël door de Egyptenaren tot slavenvolk gemaakt.

Exodus 13; Numeri 33:5:

Maar het volk Israël werd verlost uit Egypte, dat een type is van deze wereld met haar slavernij.

40.10.200.90.40 = mitsrajiem = Egypte

200.90.40 = mitsar = lijden vanwege vormwording

200.90 = tsar = benauwdheid, stijf, vijandschap

40.10 = ajiem = tweevoudsvorm

Egypte spreekt dus over de strijd, de vijandschap en het lijden, die men in deze dualistische wereld ondervindt, op grond van “**vormwording**”.

Egypte was als het ware de draagmoeder voor het volk Israël.

En na 9 plagerige maanden werd dan ook de zoon (= het volk Israël) geboren, maar de moeder (de zonen van Egypte) stierf.

Romeinen 8:19-22:

De gehele schepping en dus ook onze oude mens, fungeert als draagmoeder. De gehele schepping is in barensnood en is in afwachting van de openbaring van de Zonen Gods.

Romeinen 8:23:

En niet alleen dit, maar ook wij zelve, die de eerstelingen des Geestes hebben, wij ook zelve, zeg ik, zuchten in onszelve, verwachtende de aanstelling tot zonen, namelijk de verlossing onzes lichaam.